

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/113/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820202484
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8820202484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletých: mal. T. C., F.. XX.XX.XXXX a mal. A. C., F.. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny R. F. Q., odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, F. J. X, R. F. Q., na návrh otca O.. D. C., F.. XX.XX.XXXX, T. U. XXX/XX, R., za účasti matky E.. R. C., F.. XX.XX.XXXX, T. W. XXX, zastúpenej JUDr. Dušanom Kmecom, advokátom, M. R. Štefánika 2465, Vranov nad Topľou, o uloženie povinnosti matke informovať otca o maloletých deťoch, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 6P/161/2020-82 zo dňa 11.03.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec sa podaným návrhom súdu prvej inštancie domáhal uloženia informačnej povinnosti matke o maloletých T. I. A..

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 6P/161/2020-82 zo dňa 11.03.2021 tak, že cit.:

„Matka mal. detí T. C.P., F.. XX.XX.XXXX a mal. A. C., F.. XX.XX.XXXX je povinná písomne informovať otca mal. detí vždy k poslednému dňu toho ktorého mesiaca v kalendárnom roku o zdravotnom stave maloletých a o aktuálnych mimoriadnych, podstatných veciach, týkajúcich sa maloletých detí, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 24 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

4. Konštatoval, že z vykonaného dokazovania, z výpovedí rodičov, ako aj z predchádzajúcich súdnych konaní je zrejmé, že vzťahy medzi rodičmi sú dlhodobou konfliktné a ich komunikácia je dlhodobou problematická a je konštatovaná v každom rozhodnutí súdu v priebehu niekoľkých rokov 2015 - 2020,

ktoré sú súčasťou spisu. Vzájomný vzťah rodičov sa nezlepšuje a nie sú schopní komunikovať na dostatočnej úrovni ani ohľadom starostlivosti o ich mal. deti. Aj z týchto dôvodov bolo rodine uložené výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie. Otec stratil dosah na výchovné pôsobenie svojich mal. detí, nakoľko nielenže nedochádza k realizácii styku s mal. deťmi, ale otcovi nie sú zo strany matky poskytované informácie týkajúce sa života detí, najmä ich zdravotného stavu a iných podstatných vecí. Súd považuje za preukázané, že matka riadne a včas neinformovala otca o úraze mal. T., ako ani o jeho následnej hospitalizácii. O týchto podstatných skutočnostiach sa otec dozvedel až s odstupom času, pričom detailnejšie informácie mu matka poskytla až na pojednávaní nariadenom v predmetnej právnej veci. Argumentácia matky, že otec má všetky informácie o zdravotnom stave mal. detí, ako aj o absolvovaných vyšetreniach z mailových informácií cez aplikáciu zo zdravotnej poisťovne, neobstojí. Otec má právo na včasné a objektívne podávanie informácií aj osobnejšieho charakteru, ktoré by umožňovalo konštruktívne riešenie problémov, ktoré sa mal. detí týkajú. Keďže matka nepreukázala dobrovoľné plnenie povinnosti informovať otca o podstatných záležitostiach ohľadne mal. detí, súd jej túto povinnosť uložil v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku, s cieľom naplnenia zákonom uloženého práva oprávneného rodiča na pravidelné informovanie o mal. deťoch.

5. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

III. Obsah odvolania matky a vyjadrenia k odvolaniu

6. Matka maloletých podala odvolanie dôvodiac, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav vecí a svoje rozhodnutie založil len na vyjadreniach otca a zistení, že matka neinformovala otca o úraze maloletého T.. Súd neprihliadal a nevyhodnotil to, že otec sa o maloleté deti vôbec nezaujímal a neprichádzal na stretnutia s deťmi aj napriek tomu, že termíny stretnutí boli určené súdom. Otcovi maloletých detí nič nebránilo, aby realizoval svoje stretnutia s deťmi a pri týchto stretnutiach sa informoval u matky na skutočnosti týkajúce sa detí. Tieto informácie otec mohol získať pri stretnutiach priamo od maloletých detí alebo aj od ich matky. Nebolo preukázané, aby matka otcovi požadované informácie neposkytla, ba odmietala poskytnúť. Naopak bolo preukázané, že otec sa o maloleté deti u ich matky vôbec neinformoval. Matka zdôraznila, že o veciach týkajúcich sa vyučovacích výsledkov detí a ich správania sa v škole má otec možnosť kedykoľvek sa informovať priamo v škole, čo ale vôbec nevyužíva. Túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa H.. Z., ktorá potvrdila, že otec bol v škole za maloletým T. jedenkrát, jedenkrát jej telefonoval vo veci nenastúpenia T. do školy na začiatku školského roka. Otec sám potvrdil, že informácie u vyučovacích výsledkoch oboch maloletých detí si môže získať na internetovej stránke edupage, na ktorú má prístup, rovnako vo veciach týkajúcich sa zdravotného stavu maloletých detí má možnosť získať priamo zo zdravotnej poisťovne prostredníctvom mobilnej aplikácie. Z výroku nie je zrejmé, či informácie majú byť podávané písomne doporučeným listom, e-mailom alebo SMS správou a tiež nevyplýva, čo je potrebné považovať za mimoriadne a podstatné veci a v akom rozsahu má byť podávaná informácia o zdravotnom stave. Z uvedených dôvodov matka navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a návrh otca ako nedôvodný zamietol.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

8. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu otca na uloženie informačnej povinnosti matke o mal. T. a mal. A. vo vzťahu k otcovi. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predostreté v odvolacom konaní bolo

posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti pre určenie informačnej povinnosti matky o maloleťoch vo vzťahu k otcovi.

9. Zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplývajú aj nasledujúce závery. Rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 8P/59/2015-100 zo dňa 21.03.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoP/20/2017-130 zo dňa 27.11.2017 bolo rozvedené manželstvo rodičov mal. detí. Obe deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Otec bol zaviazaný platením výživného a bol upravený styk otca s mal. deťmi. Výživné bolo naposledy určené rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 6P/149/2018-155 zo dňa 08.08.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/187/2019-221 zo dňa 25.06.2020. Uznesením súdu prvej inštancie č.k. 8P/41/2019-41 zo dňa 08.08.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 24CoP/18/2020 zo dňa 27.08.2020 a opravným uznesením tunajšieho súdu zo dňa 12.11.2020 bolo uložené maloleťom a rodičom výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny R. F. Q. na obdobie 1 roka od právoplatnosti rozhodnutia z dôvodu konfliktnej komunikácie medzi rodičmi. Maloleté deti potvrdili, že sa s otcom nestretávajú a neudržiavajú s ním žiadny kontakt. Maloletý T. uviedol, že on sám požiadal mamu, aby mu zablokovala otcove číslo. S otcom nekomunikujú ani prostredníctvom sociálnych sietí.

10. Právo maloleteho dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom vyplýva najmä z článku 7 Dohovoru o právach dieťaťa. V zmysle platnej právnej úpravy je pre riadnu ochranu záujmov dieťaťa zásadne nevyhnutné, aby obaja rodičia mali vedomosti o záležitostiach dieťaťa, pretože zatajenie viacerých druhov informácií môže mať pre dieťa veľmi nepriaznivé následky. Preto by nemala byť táto vzájomná rodičovská povinnosť podceňovaná a v prípade, ak ju preferenčný rodič neplní dobrovoľne, mala by mu byť súdom uložená, pokiaľ sa jej úpravy druhý rodič domáha. Súčasná právna úprava vyžaduje aktívne konanie rodiča, ktorému nie je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, ktorý musí súdu signalizovať, že má záujem o to, aby bola druhému rodičovi uložená informačná povinnosť. Rodičia by sa mali zásadne dobrovoľne informovať o všetkých zdravotných problémoch a vážnejších výchovných problémoch, ktoré nastali v dobe, keď sa o dieťa oni osobne starali. Rodič, ktorému maloleté dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti, má právo na poskytovanie informácií o maloleťom dieťati predovšetkým z toho dôvodu, že sa v nižšej miere podieľa na výchove a starostlivosti o maloleté dieťa, zvyčajne v rámci svojho práva na styk s maloleťom ako druhý rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti a ktorý s maloleťom trávi väčšinu času. Poskytovanie informácií medzi rodičmi by malo v prvom rade fungovať na dobrovoľnej báze, čo však predpokladá usporiadaný a vyrovnaný vzťah rodičov a fungujúcu komunikáciu medzi nimi.

11. Je bez akýchkoľvek pochybností, že prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí je najlepší záujem dieťaťa, ktorý v rámci tohto konania, ako i podaného odvolania a vyjadrení k nemu zdôrazňujú všetci účastníci. Nastoluje sa potom zásadná otázka, čo je v danom prípade najlepším záujmom maloleťoch detí z hľadiska uloženia informačnej povinnosti matky o maloleťoch (napadnutom odvolaním).

12. Každopádne, je potrebné primárne uviesť, že interpretácia tohto pojmu z pohľadu otca a z pohľadu matky je rôzna. To, že tomu tak je, zrejme odzrkadľuje len ten fakt, že na najlepší záujem mal. detí nazerajú najmä optikou svojich rodičovských záujmov. Uvedené odvolací súd neuvádza z toho dôvodu, že by čo i len náznakom spochybňoval snahu rodičov o to najlepšie pre ich dieťa, ale z dôvodu, že zrejme na to, čo je pre dieťa najlepšie, treba nazerať primárne bez ohľadu na to, čo je najlepšie pre rodiča, a tak potom zabezpečiť v živote dieťaťa čo najideálnejšiu rovnováhu.

13. V zásade však možno ustáliť, že najlepší záujem dieťaťa je pojem veľmi pružný, ktorý musí byť skúmaný individuálne, vždy v konkrétnej situácii bez aplikácie predsudkov a neoverených predpokladov. Záver o tom, čo je pre konkrétne dieťa jeho najlepším záujmom, musí vychádzať zo zistených okolností a musí sa uskutočniť tak, aby v plnej miere rešpektovalo všetky práva zakotvené v Dohovore o právach dieťaťa a jeho Opčných protokoloch.

14. V prejednávanej veci vychádzajúc z obsahu spisu a písomných podaní vyplýva, že komunikácia medzi rodičmi je problematická, nie sú schopní komunikovať ohľadne starostlivosti o maloleté deti a tým, že styk otca s maloleťmi deťmi sa nerealizuje, otec je fakticky vylúčený z výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťom deťom. K uvedenému odvolací súd konštatuje, že napriek tomuto mu zostalo

zachované právo na informácie o maloletých deťoch a je nevyhnutné prihliadať na ich záujem, ktorý vyžaduje zachovanie ich vzťahu s otcom, ktorý síce je v súčasnosti narušený, avšak je potrebné urobiť všetko preto, aby sa zachovalo právo maloletých detí na oboch rodičov.

15. Aj keď matka namieta, že otec nevyužíva svoje právo na styk s maloletými deťmi, odvolací súd konštatuje, že uvedené nie je dôvodom na to, aby nebolo možné vyhovieť návrhu otca. Maloleté deti sú už vo veku, kedy je vyšší predpoklad úspechu pri primeranej výchove a nasmerovaní, aby si vytvorili aj hlbší a prirodzený vzťah so svojím otcom. Rodinný život medzi deťmi a otcom je založený aj v prípade absencie vzájomného spoluzitia, vtedy, ak je zabezpečený ich pravidelný kontakt a tým vytvárané osobné väzby rodiča a dieťaťa. Tento pravidelný kontakt môže mať podľa odvolacieho súdu počiatok aj v pravidelnom informovaní otca o živote maloletých, a to o každej dôležitej okolnosti, ktorá sa ich týka. V tomto smere nemôže obstať odvolacia námietka matky, že otec si môže potrebné informácie zistiť priamo zo zdravotnej poisťovne prostredníctvom mobilnej aplikácie, v škole alebo cez aplikáciu edupage. Tieto informácie nie sú jediné, o ktorých by mal mať otec vedomosť. Otec má právo na každú dôležitú informáciu o svojich synoch, čo zahŕňa aj iné oblasti ich života. Uvedené sa žiada o to viac, že otec so synmi sa nestýkajú, pričom je nepochybné, že otec záujem o informácie nepochybne má. Otec nebol pozbavený rodičovských práv a ani nebol vylúčený z otcovstva, preto má práva i povinnosti zo zákona.

16. K námietkam matky, že otec nemá o deti záujem, odvolací súd iba dodáva, že ide o subjektívne tvrdenia matky, ktoré nezodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a obsahu spisu vedeného v tejto veci.

17. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky odvolací súd konštatuje, že pre riadnu ochranu záujmov dieťaťa je zásadne nevyhnutné, aby obaja rodičia mali vedomosti o záležitostiach svojich detí, keďže v určitých prípadoch môže mať zatajenie niektorých informácií veľmi nepriaznivé následky. Táto vzájomná rodičovská povinnosť by nemala byť podceňovaná a v prípade, ak ju rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti neplní dobrovoľne, má mu byť v zásade uložená súdom, pokiaľ sa takejto úpravy druhý rodič domáha. Rodičia sa majú zásadne dobrovoľne informovať o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa maloletých, z uvedeného dôvodu je absolútne irelevantná argumentácia matky, keďže túto povinnosť si mala plniť aj dobrovoľne a rovnako neobstoja jej argumenty, že otec si môže zisťovať všetky skutočnosti ohľadne maloletých detí sám v škole, cez mobilnú aplikáciu ohľadne školských výsledkov a podobne. Nemožno poprieť, že každý rodič si môže určité skutočnosti o svojom dieťati zistiť, avšak zmyslom a účelom uvedeného ustanovenia § 24 ods. 5 Zákona o rodine je zvyšovať mieru rodičovskej zodpovednosti vo vzťahu k plneniu rodičovských práv a povinností aj týmto spôsobom, keďže informačná povinnosť v rodinách, ktoré nie sú rozvrátené samozrejme funguje na báze dobrovoľnosti a zjavne to nikto nepovažuje za šikanu.

18. Rodičia jednoznačne majú problém spolu odkomunikovať základné veci a samozrejme aj iné veci súvisiace s výchovou mal. detí. Matka v odvolaní namieta, že z výroku nie je zrejmé, či informácie majú byť podávané písomne doporučeným listom, e-mailom alebo SMS správou a tiež nevyplýva, čo je potrebné považovať za mimoriadne a podstatné veci a v akom rozsahu má byť podávaná informácia o zdravotnom stave. Vo výroku uložil súd matke povinnosť informovať otca písomne vždy k poslednému dňu toho ktorého mesiaca v kalendárnom roku o zdravotnom stave maloletých a o aktuálnych mimoriadnych, podstatných veciach, týkajúcich sa maloletých detí, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku. K uvedenému odvolací súd uvádza, že bežné aktuálne informovanie ohľadne maloletých je vecou nevyhnutnej komunikácie rodičov na samotné fungovanie styku, na ktorej nápravu súd už nariaďoval výchovné opatrenie. Nie je možné formou uloženia informačnej povinnosti zabezpečiť zlepšenie komunikácie, ktorá je už imanentnou súčasťou vzťahu rodičov, na ktorej nápravu slúži iný inštitút, keď účelom informačnej povinnosti v zmysle § 24 ods. 5 ZoR je zabezpečiť pravidelné informovanie sa o maloletých s cieľom, aby rodič, ktorý dieťa nemá v osobnej starostlivosti mal základné informácie o tom, ako sa jeho dieťaťu darí a čím žije, pričom pre vykonateľnosť výroku súd musí určiť presný interval informovania. Forma, ktorou je matka povinná tak urobiť, nie je zákonom ustanovená, preto matka môže podávať tieto informácie o maloletých deťoch písomne - poštou, formou SMS správ alebo elektronickou poštou (e-mail), ktorá náležitosti písomnej formy právneho úkonu spĺňa, dnes je to štandardný spôsob komunikácie, umožňujúci pružnú výmenu informácií. Aj táto odvolacia námietka matky je preto nedôvodná.

19. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, čím je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Rozdielny názor účastníka vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu preto nečiní rozsudok nesprávnym či nezákonným.

20. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 CSP a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5Cdo/218/2009, 3Cdo/51/2011, 3Cdo/186/2012, 7Cdo/56/2011).

21. Za daného stavu odvolací súd nevzhladol opodstatnenosť podaných odvolacích dôvodov. Súd prvej inštancie dospel pri rozhodovaní k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil, preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).